

**DYREKTYWA 98/78/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 27 października 1998 r.**

**w sprawie dodatkowego nadzoru nad zakładami ubezpieczeń w grupach
ubezpieczeniowych**

PARLAMENT EUROPEJSKI ORAZ RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego art. 57 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 189b Traktatu³,

a także mając na uwadze co następuje:

1) pierwsza dyrektywa Rady 73/239/EWG, z dnia 24 lipca 1973 r., w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie⁴, a także pierwsza dyrektywa Rady 79/267/EWG, z dnia 5 marca 1979 r., w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie bezpośrednich ubezpieczeń na życie⁵, nakładają na zakłady ubezpieczeniowe wymóg rozporządzania marginesem wypłacalności;

2) na mocy przepisów dyrektywy Rady 92/49/EWG, z dnia 18 czerwca 1992 r., w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie, zmieniającej dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG⁶, a także na mocy przepisów dyrektywy Rady 92/96/EWG, z dnia 10 listopada 1992 r., w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie, zmieniającej dyrektywy 79/267/EWG i 90/619/EWG⁷, podejmowanie i prowadzenie działalności w zakresie ubezpieczeń wymagają udzielenia jednolitego zezwolenia administracyjnego, wydawanego przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, w którym towarzystwo ubezpieczeniowe posiada swoją siedzibę statutową (Państwo Członkowskie pochodzenia); zezwolenie to pozwala towarzystwu na prowadzenie działalności na terenie całej Wspólnoty, bądź na mocy prawa do swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej i zakładania przedsiębiorstw, bądź na mocy prawa do swobodnego świadczenia usług; właściwe organy Państw Członkowskich pochodzenia odpowiedzialne są za monitorowanie stanu finansowego towarzystw ubezpieczeniowych, w tym ich wypłacalności;

3) środki w zakresie dodatkowego nadzoru nad zakładami ubezpieczeń w grupach ubezpieczeniowych powinny umożliwić organom nadzoru nad zakładem ubezpieczeń ocenę jego sytuacji finansowej w oparciu o lepiej uzasadnione kryteria; ten dodatkowy nadzór powinien uwzględniać niektóre zakłady, które nie stanowią w danej chwili przedmiotu nadzoru na mocy dyrektyw wspólnotowych; niniejsza dyrektywa nie pociąga za sobą w żadnym razie obowiązku Państw Członkowskich sprawowania nadzoru nad zakładami ubezpieczeń rozpatrywanymi indywidualnie;

4) na wspólnym rynku ubezpieczeń, zakłady ubezpieczeń są ze sobą w bezpośredniej konkurencji, w konsekwencji, przepisy dotyczące wymagań w stosunku do kapitału powinny być równoważne; w tym celu, wybór kryteriów stosowanych do określenia dodatkowego nadzoru nie powinien pozostawać jedynie w gestii Państw Członkowskich; przyjęcie wspólnych przepisów podstawowych będzie służyło jak najlepiej interesowi Wspólnoty, z racji tego, że pozwoli uniknąć zakłóceń w dziedzinie konkurencji; należy wyeliminować niektóre rozbieżności istniejące między prawodawstwami krajowymi w dziedzinie reguł ostrożnościowych, którym podlegają zakłady ubezpieczeniowe stanowiące

część grupy ubezpieczeniowej;

5) przyjęte podejście polega na dokonywaniu harmonizacji, zasadniczej, koniecznej i wystarczającej, dla osiągnięcia wspólnego uznawania systemów kontroli ostrożnościowej w tej dziedzinie; przedmiotem niniejszej dyrektywy jest, w szczególności, ochrona interesów osób ubezpieczonych;

6) niektóre przepisy niniejszej dyrektywy określają normy minimalne; Państwo Członkowskie pochodzenia może ustanowić bardziej rygorystyczne przepisy wobec zakładów ubezpieczeń, dla których zostały wydane zezwolenia przez właściwe organy tego Państwa;

7) niniejsza dyrektywa przewiduje dodatkowy nadzór każdego zakładu ubezpieczeń, posiadającego udziały kapitałowe w co najmniej jednym zakładzie ubezpieczeń, zakładzie reasekuracji lub w zakładzie ubezpieczeń mieszczącym się w państwie trzecim, jak też dodatkowy, nadzór według innych zasad, każdego zakładu ubezpieczeń, którego zakład macierzysty jest ubezpieczeniową grupą kapitałową, zakładem reasekuracji, zakładem ubezpieczeń mieszczącym się w państwie trzecim, lub też ubezpieczeniową grupą kapitałową prowadzącą działalność mieszaną; nadzór nad zakładem ubezpieczeń, na podstawie indywidualnej, przez właściwe organy pozostaje podstawową zasadą nadzoru ubezpieczeniowego;

8) należy ustalić poziom wypłacalności, skorygowany dla zakładów ubezpieczeń będących częścią grupy ubezpieczeniowej; właściwe organy we Wspólnocie stosują różne metody, uwzględniające skutki, jakie dla sytuacji finansowej zakładów ubezpieczeń, ma ich przynależność do grupy ubezpieczeniowej; niniejsza dyrektywa wprowadza trzy metody do celów ustalenia tego poziomu; przyjęto założenie, że pod względem ostrożności metody te są równoważne;

9) na wypłacalność zakładu ubezpieczeń będącego podmiotem zależnym kapitałowej grupy ubezpieczeniowej powiązany z zakładem ubezpieczeniowym, zakładem reasekuracji, lub zakładem ubezpieczeń mieszczącym się w państwie trzecim, mogą oddziaływać zasoby finansowe grupy, której jest częścią, oraz podział zasobów finansowych wewnątrz grupy; właściwe organy powinny być wyposażone w odpowiednie środki sprawowania dodatkowego nadzoru, oraz podejmowania właściwych kroków na poziomie zakładu ubezpieczeń, jeżeli wypłacalność tego zakładu jest lub może być zagrożona;

10) właściwe organy powinny mieć dostęp do wszelkich informacji, użytecznych do sprawowania dodatkowego nadzoru; należy ustanowić współpracę między organami nadzoru nad zakładami ubezpieczeń, jak też między tymi organami oraz organami i odpowiedzialnymi za nadzór nad innymi sektorami finansowymi;

11) operacje wewnątrz grupy mogą oddziaływać na sytuację finansową zakładu ubezpieczeń; właściwe organy powinny móc sprawować ogólny nadzór nad niektórymi rodzajami operacji wewnątrz grupy, oraz podejmować właściwe kroki, na poziomie zakładu ubezpieczeń, kiedy wypłacalność tego zakładu jest lub może być zagrożona,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ,

Artykuł 1 **Definicje**

Do celów niniejszej dyrektywy:

a) "zakład ubezpieczeń" oznacza zakład, który otrzymał zezwolenie administracyjne zgodnie z art. 6 dyrektywy 73/239/EWG lub z art. 6 dyrektywy 79/267/EWG;

b) "zakład ubezpieczeń mieszczący się w państwie trzecim" oznacza zakład, który musiałby otrzymać zezwolenie zgodnie z art. 6 dyrektywy 73/239/EWG, lub z art. 6 dyrektywy 79/267/EWG, gdyby miał swoją zarejestrowaną siedzibę na terenie Wspólnoty;

c) "zakład reasekuracji" oznacza zakład inny niż zakład ubezpieczeń lub zakład ubezpieczeń mieszczący się w państwie trzecim, którego główna działalność polega na przyjmowaniu ryzyka, przekazywanego przez inny zakład ubezpieczeń, zakład ubezpieczeń mieszczący się w państwie trzecim, lub inne zakłady reasekuracji;

d) "zakład macierzysty" oznacza zakład macierzysty w rozumieniu art. 1 dyrektywy 83/349/EWG⁸, jak też każdy zakład wywierający w sposób rzeczywisty, w opinii właściwych organów, dominujący wpływ na inny zakład;

e) "zakład będący podmiotem zależnym" oznacza zakład będący podmiotem zależnym w rozumieniu art. 1 dyrektywy 83/349/EWG, jak też każdy zakład, na który zakład macierzysty wywiera, w opinii właściwych organów, dominujący wpływ. Każdy podmiot zależny podmiotu zależnego jest również uważany za podmiot zależny zakładu macierzystego, który stoi na czele tych zakładów;

f) "udział kapitałowy" oznacza udział kapitałowy w rozumieniu art. 17, zdanie pierwsze, dyrektywy 78/660/EWG⁹ lub fakt posiadania, bezpośrednio lub pośrednio, 20% lub więcej praw głosu lub kapitału zakładu ubezpieczeń;

g) "zakład posiadający udziały kapitałowe w innym zakładzie" oznacza zakład, który jest albo zakładem macierzystym, albo innym zakładem, który posiada udziały kapitałowe;

h) "zakład powiązany" oznacza zakład, który jest albo podmiotem zależnym, albo zakładem, w którym inny zakład posiada udziały kapitałowe;

i) "ubezpieczeniowa grupa kapitałowa" oznacza zakład macierzysty, którego główna działalność polega na nabywaniu i posiadaniu udziałów kapitałowych w podmiotach zależnych, o ile podmioty te są wyłącznie lub głównie zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji lub zakładami ubezpieczeń mieszczącymi się w państwach trzecich, i co najmniej jeden podmiot zależny jest zakładem ubezpieczeń;

j) "ubezpieczeniowa grupa kapitałowa prowadząca działalność mieszaną" oznacza zakład macierzysty, inny niż zakład ubezpieczeń, zakład ubezpieczeń mieszczący się w państwie trzecim, zakład reasekuracji lub ubezpieczeniowa grupa kapitałowa, który wśród swoich podmiotów zależnych posiada co najmniej jeden zakład ubezpieczeń;

k) "właściwe organy" oznaczają organy krajowe upoważnione, na mocy ustawy lub rozporządzenia, do nadzorowania zakładów ubezpieczeń;

Artykuł 2

Przypadki stosowania dodatkowego nadzoru nad zakładami ubezpieczeń

1. Poza przepisami dyrektywy 73/239/EWG oraz dyrektywy 79/267/EWG, które określają zasady nadzoru nad zakładami ubezpieczeń, Państwa Członkowskie przewidują nadzór dodatkowy nad każdym zakładem ubezpieczeń, który jest zakładem posiadającym udziały kapitałowe w co najmniej jednym zakładzie ubezpieczeń, zakładzie reasekuracji, lub zakładzie ubezpieczeń mieszczącym się w państwie trzecim, w sposób przewidziany w art. 5, 6, 8 oraz 9.

Każdy zakład ubezpieczeń, którego zakład macierzysty jest ubezpieczeniową grupą kapitałową, zakładem reasekuracji, lub zakładem ubezpieczeń mieszczącym się w państwie trzecim, podlega dodatkowemu nadzorowi, w sposób przewidziany w art. 5, ust. 2, art. 6, 8 oraz 10.

2. Każdy zakład ubezpieczeń, którego zakład macierzysty jest ubezpieczeniową grupą kapitałową prowadzącą działalność mieszaną, podlega dodatkowemu nadzorowi, w sposób przewidziany w art. 5, ust. 2, art. 6 oraz art. 8

Artykuł 3 **Zasięg nadzoru dodatkowego**

1. Sprawowanie nadzoru dodatkowego zgodnie z art. 2 nie pociąga za sobą w żadnym razie obowiązku właściwych organów nadzoru nad zakładem ubezpieczeń mieszczącym się w państwie trzecim, nad ubezpieczeniową grupą kapitałową, nad ubezpieczeniową grupą kapitałową prowadzącą działalność mieszaną, ani nad zakładem reasekuracji, rozpatrywanymi indywidualnie.

2. Nadzór dodatkowy uwzględnia:

- zakłady powiązane z zakładem ubezpieczeń,
- zakłady posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie ubezpieczeń,
- zakłady powiązane z zakładem posiadającym udziały kapitałowe w innym zakładzie ubezpieczeń,
- o których mowa w art. 5, 6, 8, 9 oraz 10.

3. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o nie uwzględnianiu, w sprawowaniu nadzoru dodatkowego, o którym mowa w art. 2, zakładów mających siedzibę statutową w państwie trzecim, o ile istnieją przeszkody prawne w przekazywaniu niezbędnych informacji, bez uszczerbku dla przepisów załącznika I, lit. 2.5, oraz załącznika II lit. 4.

Ponadto, właściwe organy odpowiedzialne za sprawowanie nadzoru dodatkowego mogą zdecydować, przypadek po przypadku, o nie uwzględnianiu zakładu w sprawowaniu nadzoru dodatkowego, o którym mowa w art. 2, w następujących przypadkach:

- jeżeli zakład, mający podlegać nadzorowi, przedstawia interes bez znaczenia w świetle celów nadzoru dodatkowego nad zakładami ubezpieczeń,
- jeżeli uwzględnienie sytuacji finansowej zakładu byłoby niewłaściwe lub wprowadzające w błąd, w świetle celów nadzoru dodatkowego nad zakładami ubezpieczeń,

Artykuł 4 **Właściwe organy odpowiedzialne za sprawowanie nadzoru dodatkowego**

1. Nadzór dodatkowy sprawowany jest przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, w którym zakład ubezpieczeń otrzymał zezwolenie administracyjne, zgodnie z art. 6 dyrektywy 73/239/EWG, lub art. 6 dyrektywy 79/267/EWG.

2. Jeżeli zakłady ubezpieczeń, które otrzymały zezwolenie w dwóch lub więcej Państwach Członkowskich, mają za zakład macierzysty tą samą ubezpieczeniową grupę kapitałową, zakład reasekuracji, zakład ubezpieczeń mieszczący się w państwie trzecim lub ubezpieczeniową grupę kapitałową prowadzącą działalność mieszaną, to właściwe organy tych Państw Członkowskich mogą zgodzić się co do wyboru tych spośród nich, które będą odpowiedzialne za sprawowanie nadzoru dodatkowego.

3. Jeżeli Państwo Członkowskie posiada więcej niż jeden właściwy organ sprawowania nadzoru dodatkowego nad zakładami ubezpieczeń oraz zakładami reasekuracji, wówczas Państwo to podejmie konieczne kroki w celu zapewnienia koordynacji między tymi organami.

Artykuł 5

Dostępność oraz jakość informacji

1. Państwa Członkowskie postanawiają, że właściwe organy powinny wymagać, aby każdy zakład ubezpieczeń podlegający dodatkowemu nadzorowi, dysponował odpowiednimi procedurami kontroli wewnętrznej, w celu przedstawiania wszelkich danych oraz informacji użytecznych do celów sprawowania nadzoru dodatkowego.

2. Państwa Członkowskie podejmą właściwe kroki w celu zapewnienia, iż żadna bariera natury prawnej w ich jurysdykcji, nie będzie dla zakładów, podlegających nadzorowi dodatkowemu, dla zakładów z nimi powiązanych lub posiadającym w nich udziały, przeszkodą w wymianie między sobą informacji użytecznych do celów sprawowania nadzoru dodatkowego.

Artykuł 6

Dostęp do informacji

1. Państwa Członkowskie przewidują, że ich właściwe organy odpowiedzialne za sprawowanie nadzoru dodatkowego będą miały dostęp do każdej informacji użytecznej do celów sprawowania nadzoru nad zakładem ubezpieczeń podlegającym takiemu dodatkowemu nadzorowi. Właściwe organy mogą zwrócić się bezpośrednio do odpowiednich zakładów, o których mowa w art. 3 ust. 2, aby otrzymać konieczne informacje, o ile informacje te były wymagane od zakładu ubezpieczeń, a zakład ten ich nie dostarczył.

2. Państwa Członkowskie przewidują, że ich właściwe organy będą mogły dokonać na ich terytorium, same lub za pośrednictwem osób upoważnionych w tym celu, do sprawdzenia na miejscu informacji, o których mowa w ust. 1, w:

- zakładzie ubezpieczeń, podlegającym dodatkowemu nadzorowi,
- podmiotach zależnych tego zakładu ubezpieczeń,
- zakładach macierzystych tego zakładu ubezpieczeń,
- podmiotach zależnych zakładu macierzystego tego zakładu ubezpieczeń.

3. Jeżeli, w ramach stosowania przepisów niniejszego artykułu, właściwe organy danego Państwa Członkowskiego domagają się, w określonych przypadkach, sprawdzenia ważnych informacji, dotyczących zakładu mieszczącego się w innym Państwie Członkowskim, i który jest zakładem powiązany z zakładem ubezpieczeń, podmiotem zależnym zakładu ubezpieczeń, zakładem macierzystym zakładu ubezpieczeń lub podmiotem zależnym zakładu macierzystego tego zakładu ubezpieczeń, podlegającym dodatkowemu nadzorowi, zobowiązane są wnioskować do właściwych organów innego Państwa Członkowskiego o dokonanie tego sprawdzenia. Organy, które otrzymały wniosek, zobowiązane są, w granicach swojej jurysdykcji do dokonania sprawdzenia, a, wydania zezwolenia na sprawdzenie organom które wystąpiły z wnioskiem,, bądź wydania zezwolenia na sprawdzenie przez biegłego rewidenta lub eksperta.

Artykuł 7

Współpraca między właściwymi organami

1. Jeżeli zakłady ubezpieczeń, mające siedziby w różnych Państwach Członkowskich, są bezpośrednio lub pośrednio powiązane lub istnieje zakład posiadający w nich udziały kapitałowe, to właściwe organy każdego Państwa Członkowskiego przeکاżą sobie nawzajem, na wniosek drugiej strony, wszystkie istotne informacje, mogące umożliwić lub ułatwić sprawowanie nadzoru na mocy niniejszej dyrektywy, oraz przeکاżą, z własnej inicjatywy, każdą informację, którą uznają za zasadniczą dla innych właściwych organów.

2. Jeżeli zakład ubezpieczeń i, bądź instytucja kredytowa w rozumieniu przepisów dyrektywy 77/780/EWG¹⁰ bądź przedsiębiorstwo inwestycyjne w rozumieniu przepisów dyrektywy 93/22/EWG¹¹, bądź obie te instytucje, są bezpośrednio lub pośrednio powiązane lub istnieje zakład posiadający w nich udziały kapitałowe, to właściwe organy oraz organy publicznie odpowiedzialne za sprawowanie nadzoru nad tymi zakładami ściśle ze sobą współpracują. Bez uszczerbku dla swoich obowiązków, organy te dostarczają sobie wszystkie informacje, mogące ułatwić realizację ich zadań, w szczególności w ramach niniejszej dyrektywy.

3. Informacje otrzymane na mocy przepisów niniejszej dyrektywy, a w szczególności wszelka wymiana informacji między właściwymi organami, przewidziane przez niniejszą dyrektywę, podlegają tajemnicy zawodowej określonej w art. 16 dyrektywy 92/49/EWG, oraz w art. 15 dyrektywy 92/96/EWG.

Artykuł 8 **Operacje w obrębie grupy**

1. Państwa Członkowskie postanawiają, że właściwe organy sprawują ogólny nadzór nad operacjami między:

a) zakładem ubezpieczeń a:

(i) zakładem powiązany z zakładem ubezpieczeń;

(ii) zakładem posiadającym udziały kapitałowe - w zakładzie ubezpieczeń;

(iii) zakładem powiązany z zakładem posiadającym udziały kapitałowe w zakładzie ubezpieczeń;

b) zakładem ubezpieczeń a osobą fizyczną, która posiada udziały w:

(i) zakładzie ubezpieczeń lub w jednym z zakładów powiązanych z zakładem ubezpieczeń;

(ii) zakładzie posiadającym udziały w zakładzie ubezpieczeń;

(iii) zakładzie powiązany z zakładem posiadającym udziały kapitałowe w zakładzie ubezpieczeń.

Operacje te dotyczą w szczególności:

- pożyczek,

- gwarancji oraz operacji pozabilansowych,

- pozycji kwalifikujących się do marginesu wypłacalności,

- inwestycji,

- operacji reasekuracji,

- umów odnoszących się do podziału kosztów.

2. W tym celu, Państwa Członkowskie wymagają składania przynajmniej raz w roku przez zakłady ubezpieczeń stosownych sprawozdań, dotyczących znaczących operacji, o których mowa w ust. 1., właściwym organom.

Jeżeli, na podstawie tych informacji, wynika, że wypłacalność zakładu ubezpieczeń jest lub może być zagrożona, to właściwe organy podejmują stosowne kroki na poziomie zakładu ubezpieczeń.

Artykuł 9

Wymóg skorygowanej wypłacalności

W przypadku, o którym mowa w art. 2 ust. 1, Państwa Członkowskie wymagają ażeby obliczenie skorygowanej wypłacalności zostało wykonane zgodnie z załącznikiem I.

1. Zakłady powiązane, zakłady posiadające udziały kapitałowe w innych zakładach oraz zakłady powiązane z zakładami posiadającymi udziały kapitałowe w innych zakładach powinny zostać uwzględnione w obliczeniu, o którym mowa w ust. 1.

2. Jeżeli obliczenie, o którym mowa w ust. 1 pokazuje, że skorygowana wypłacalność jest negatywna, to właściwe organy podejmą stosowne kroki na poziomie rozpatrywanego zakładu ubezpieczeń.

Artykuł 10

Zakłady reasekuracji, ubezpieczeniowe grupy kapitałowe oraz zakłady ubezpieczeń mieszczące się w państwie trzecim

1. W przypadku, o którym mowa w art. 2 ust. 2, Państwa Członkowskie wymagają zastosowania metody nadzoru dodatkowego, zgodnie z załącznikiem II.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 2 ust. 2, obliczenie powinno uwzględniać wszystkie zakłady powiązane ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, zakładu reasekuracji lub zakładu ubezpieczeń mieszczącego się w państwie trzecim, w sposób przewidziany w załączniku II.

3. Jeżeli, na podstawie odnośnego obliczenia, właściwe organy dojdą do wniosku, że wypłacalność zakładu ubezpieczeń będącego podmiotem zależnym ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, zakładu reasekuracji lub zakładu ubezpieczeń mieszczącego się w państwie trzecim, jest lub może być zagrożona, podejmą one stosowne kroki na poziomie tego zakładu ubezpieczeń.

Artykuł 11

Wdrażanie

1. Państwa Członkowskie ustanowią nie później niż dnia 5 czerwca 2000 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Poinformują o tym bezzwłocznie Komisję.

2. Państwa Członkowskie zapewnią, że przepisy, o których mowa w ust. 1 znajdują w pierwszej kolejności zastosowanie w odniesieniu do nadzoru rachunków w roku obrachunkowym biegnącym od dnia 1 stycznia 2001 r. lub w trakcie tego roku kalendarzowego.

3. Jeżeli Państwa Członkowskie ustanowią przepisy, o których mowa w ust. 1, przepisy te powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub takie odniesienie powinno towarzyszyć ich oficjalnej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

4. Państwa Członkowskie prześlą Komisji tekst istotnych przepisów prawa krajowego, które wprowadzają w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

5. Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2006 r., Komisja przedłoży Komitetowi ds. ubezpieczeń sprawozdanie dotyczące wykonania przepisów niniejszej dyrektywy, oraz, o ile to konieczne, sprawozdanie dotyczące konieczności dalszej harmonizacji.

Artykuł 12 **Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 13 **Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 października 1998 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. GIL-ROBLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

E. HOSTASCH

Przewodniczący

¹ Dz.U. nr C 341 z 19.12.1995, str. 16. oraz Dz.U. nr C 108 z 7.4.1998, str. 48.

² Dz.U. nr C 174 z 17.6.1996, str. 16.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 23 października 1997 r. (Dz.U. nr C 339 z 10.11.1997, str. 130), wspólne stanowisko Rady z dnia 30 marca 1998 r. (Dz.U. nr 204 z 30.6.1998, str. 1), decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 września 1998 r. (Dz.U. nr C 313 z 12.10.1998), oraz decyzja Rady z dnia 13 października 1998 r.

⁴ Dz.U. nr L 228 z 16.8.1973, str. 3. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 95/26/WE (Dz.U. nr L 168 z 18.7.1995, str. 7).

⁵ Dz.U. nr L 63 z 13.3.1979, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 95/26/WE.

⁶ Dz.U. nr L 228 z 11.8.1992, str. 1. Dyrektywa zmieniona przez dyrektywę 95/26/WE.

⁷ Dz.U. nr L 360 z 9.12.1992, str. 1. Dyrektywa zmieniona przez dyrektywę 95/26/WE.

⁸ Siódma dyrektywa Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych (Dz.U. nr L 193 z 18.7.1983, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona przez Akt Przyjęcia z 1994 roku.

⁹ Czwarta dyrektywa Rady 78/660/EWG, z dnia 25 lipca 1978 r., wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie rachunków rocznych niektórych rodzajów spółek (Dz.U. nr L 222 z 18.8.1978, str. 11). Dyrektywa ostatnio zmieniona przez Akt Przyjęcia z 1994 roku.

¹⁰ Pierwsza dyrektywa Rady 77/780/EWG, z dnia 12 grudnia 1977 r., w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. nr L 322 z 17.12.1977, str. 30). Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 96/13/WE (Dz.U. nr L 66 z 16.3.1996, str. 15)

¹¹ Dyrektywa Rady 93/22/EWG, z dnia 10 maja 1993 r., w sprawie usług inwestycyjnych w zakresie papierów wartościowych (Dz.U. nr L 141 z 11.6.1993, str. 27). Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 97/9/WE (Dz.U. nr L 84 z 26.3.1997, str. 22).